

Sygn. akt I C 234/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Damian Czajka

Protokolant: Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko (...)

o zapłatę 4.750 zł

I zasądza od pozwanego Z. Ś. na rzecz powoda R. P. 4.750 zł (cztery tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych) z odsetkami umownymi w wysokości 6% w skali roku od dnia 1 września 2013r.;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda 100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 234/04

UZASADNIENIE

Powód R. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. Ś. kwoty 4750 zł wraz odsetkami umownymi w wysokości 6% w skali roku od dnia 16 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. Uzasadniając żądanie wskazał, iż wiosną 2011 roku jego córka wraz z pozwanym zwrócili się do niego o pożyczkę na dokończenie remontu. Powód wyraził zgodę na pożyczanie im kwoty 9500 złotych, którą to sumę odebrała jego córka i na tę sumę została sporządzona umowa w dniu 16. 04. 2011 roku. Wskazał, że 13 lutego 2013 roku córka powoda opuściła pozwanego i w lipcu został orzeczony między nimi rozwód. W maju 2013 roku powód zwrócił się do pozwanego o zwrot pożyczki, zaś wobec braku spłaty w dniu 13 sierpnia 2013 roku wezwał go do jej zwrotu na piśmie. Wezwanie to także pozostało bez odpowiedzi. Powód domaga się od pozwanego zwrotu połowy zaciągniętej pożyczki w kwocie 4750 złotych wraz z odsetkami zastrzeżonymi w umowie.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa w całości zarzucił, że umowa pożyczki została sporządzona przez powoda i jego córkę dopiero przed wniesieniem pozwu, na jego potrzeby. Wcześniej pożyczał pieniądze od powoda, ale całkowite rozliczenie z tytułu pożyczki nastąpiło w czerwcu 2012 roku, nie posiada jednak żadnego pokwitowania na zwrócone pieniądze. Twierdzenia powoda, że jest on mu winien pieniądze są nieprawdzie i mają być jedynie odwetem z jego strony z powodów osobistych.

Sąd ustalił:

W styczniu 2011 roku powód udzielił G. Ś.i Z. Ś., pożyczki w kwocie 9500 złotych. Pieniądze wypłacane z bankomatu powód przekazał w trzech transzach w styczniu i lutym 2011 roku, swojej córce G. Ś.. Wcześniej strony ustaliły, że jest to pożyczka na dokończenie rozpoczętego przez małżonków Ś.remontu mieszkania, dzięki, której nie będzie potrzeby realizacji posiadanej przez małżonkę pozwanego księżeczki mieszkaniowej. Wpłata wkładu wiązałaby się w tamtym czasie z utratą znacznej części premii gwarancyjnej. Ustalenia w tym zakresie strony czyniły w formie ustnej.

Na żądanie powoda G. Ś.podpisała pisemną umowa pożyczki, datowaną na 16 kwietnia 2011 r., w której potwierdziła fakt przyjęcia pożyczki od ojca. Dodatkowo zobowiązała się do zapłacenia jednocześnie odsetek w wysokości 6 % i ustawowych od dnia zawarcia umowy, czego strony wcześniej nie konsultowały.

Dowód:

- historia rachunku bankowego (k. 36-37),
- umowa pożyczki z dnia 16 kwietnia 2011 roku (k. 35),
- odpowiedź pozwanego na pozew w sprawie o sygn. akt I C 654/13 (k. 40-43),
- zeznania świadków G. Ś.(k. 44-45), M. P.(k. 52),
- zeznania powoda, (44 akt).

W maju 2013 r. ustnie powód wypowiedziały umowę, po czym pismem z dnia 13 sierpnia 2013 roku wezwał pozwanego do zwrotu pożyczki, określając termin wykonania zobowiązania na dzień 31 sierpnia 2013 roku.

Dowód:

- wezwanie do zwrotu pożyczki (k. 3).

Sąd zważył:

Opisany wyżej stan faktyczny sporu Sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dowodów, potwierdzających zawarcie umowy pożyczki pomiędzy powodem a pozwanym i jego małżonką, na potrzeby prowadzenia remontu oraz okoliczności wydania jej przedmiotu. Twierdzenia powoda poza jego własnymi zeznaniami znajdują poparcie w zeznaniach świadków, najbliższych członków rodziny uczestniczących w rozmowach oraz potwierdzającym wypłacenie przez R. P.pieniądzy w kwocie potrzebnej do udzielenia pożyczki, w okresie jej zawarci, wyciągu z rachunku. Pośrednio potwierdzeniem okoliczności powołanych w uzasadnieniu powództwa jest również pochodząca od pozwanego odpowiedź na pozew ze sprawy I C 654/13 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Świdnicy, gdzie w maju 2013 r. wspomina o pożyczce na remont w wysokości 9 000 zł, powołując w tym kontekście motywy jej zawarcia związane z likwidacją księżeczki mieszkaniowej. Twierdzenia tego pisma stoją w wyraźnej sprzeczności z powołaniem w zarzucie faktu pożyczania gotówki z chęci uniknięcia konieczności wymiany brytyjskich funtów, która rozliczona została w całości do czerwca 2012 r. Mając na względzie powyższe oraz brak jakiegokolwiek potwierdzenia w powołań pozwanego, Sąd przyjął za udowodnione okoliczności wskazane w uzasadnieniu żądania, modyfikując jedynie treść umowy w zakresie zastrzeżonych odsetek. Z samej treści pisemnej umowy ich przyjęcie jest wątpliwe bowiem postanowienia w ich przedmiocie zawarte są w dwóch punktach w sposób rodzący znaczne wątpliwości odnośnie rzeczywistej wspólnej woli stron. Z zeznań powoda oraz świadków wynika dodatkowo, że odsetki te nie były wcześniej objęte porozumieniem, lecz wpisane do umowy przez R. P.bez uzgodnienia z pozwanym. Z tych powodów przyjęcie zastrzeżenia odsetek pomiędzy stronami nie znajduje poparcia.

Podsumowując Sąd uznał, że pozwany wraz z małżonką G. Ś.pożyzył od powoda 9 400 zł, bez zastrzeżenia terminu zwrotu ani oprocentowania. Pożyczka ta wypowiedziana została pozwanemu w maju 2013 r., po czym pismem z dnia 13 sierpnia 2013 r. powód wyznaczył pozwanemu termin zwrotu na 31 sierpnia 2013 r.

Mając to wszystko na względzie, stosując regulacje art. 354 § 1 k.c. zgodnie, z którą dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom, Sąd zasądził od pozwanego żądana sumę mieszcząca się obowiązku zwrotu pożyczonej kwoty z odsetkami za opóźnieni od 1 września 2013 r, kiedy pozwany pozostawał już w opóźnieniu. Wysokość zasądzonych odsetek limitowana jest żądaniem powoda, które nie mogło zostać przez Sąd przekroczone, z uwagi na wiążący charakter roszczenia pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.